

Kapitel 5 Jättelaxen

Tigern var vid Mörrumsån i Blekinge. Han vågade inte simma över. Där ute i ån fanns jättestora fiskar. De skulle sluka honom i ett nafs. Det var laxar. Några var en meter långa. Han såg dem glida förbi som skuggor nere i vattnet.

Laxarna går upp från havet och vandrar uppför ån till den plats där de föddes en gång. Där lägger de sin rom. Mörrumsån är världsberömd och det kommer fiskare från olika länder. Det stod massor av fiskare på stranden. Tigern tittade på dem.

– Jättelaxen, jättelaxen, jag har den! ropade en av fiskarna.
Plötsligt gick reven av och laxen försvann. Tigern fick lite leverpastej av en av fiskarnas fru.

Jag måste över till andra sidan ån, tänkte Tigern. Han var bra på att simma och han var inte rädd för vatten. Men han ville inte bli uppäten av en jättelax. Han kom till en bro över ett vattenfall. Nedanför vattenfallet låg ett hus med en skylt på taket. LAXENS HUS, stod det.

Tigern klättrade upp i ett träd vid fallet. Han hittade en bra gren där han kunde lägga sig utan att ramla ner. Han somnade och drömde om en stor fisk som jagade honom. När han vaknade var det natt. Bron låg öde. Det enda som hördes var dånet från vattenfallet.

Tigern såg att det blänkte i luften när en lax kom hoppande. Han såg laxar som inte orkade hoppa ända upp. De spolades tillbaka av vattnet och måste börja om från början. Då såg han en stor svart skugga komma genom vattnet, rakt mot fallet. Det var jättelaxen. Det blänkte om den i månskenet. Det var den största fisk han hade sett. Den hade stora sår efter alla krokar som hade fastnat. En krok satt kvar bakom huvudet. Men ingen hade fångat honom.

Du klarar det, snart är du hemma, tänkte Tigern. Sedan började han gå ut med ån i månskenet. Själv hade han långt hem.